

[Alvilda Larsen.]

Jeg ved, at man fra Dansk Kvindesamfunds og Danske Kvinders Nationalråds side til udvalg, som beskæftiger sig med andre skolelovforslag, vil fremsætte ønske om, at man tager hensyn til dette emnes store betydning i dag og får det med i skoleundervisningen. Man henviser til, at man udmærket godt under fag som regning, naturhistorie, håndgerning og lignende fag kunne have undervisning i boliglære, varekundskab, hjemmenes økonomi og lignende ting, og jeg finder det derfor på sin plads, at man også her, hvor man beskæftiger sig med læreruddannelsen, overvejer dette spørgsmål, så at man måske allerede nu, da vi alligevel skal ændre læreruddannelsen, tager hensyn til det ønske, der har været fremsat om en ændring i denne retning.

Da lovforslaget på flere afgørende områder betyder et skridt henimod virkeliggørelsen af de principper, som jeg omtalte i begyndelsen, kan jeg tilsige ministeren mit partis velvillige medarbejderskab til gennemførelse af dette lovforslag med undtagelse af §§ 10 og 14 om elevernes optagelse på seminarierne, som efter vor mening udelukkende bør ske på grundlag af en kundskabsprøve og en egnethedsprøve, hvorfor vi ønsker, at forberedelsen til denne prøve for alles vedkommende lægges udenfor seminarierne.

Søren Olesen: Jeg og mit parti kan i det væsentlige tiltræde det foreliggende lovforslag om uddannelse af lærere til folkeskolen. Det gælder formålsparagraffen, og det gælder bestemmelserne om uddannelsestid og optagelsesprøver og delvis eksamen. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle bemærkninger om de spørgsmål, der er delte meninger om.

Jeg finder det rigtigt, at man har beholdt uddannelsen af småbørnslærerinder, og også, at man har givet dem en placering, som er noget udvidet i forhold til den, de har haft hidtil, sådan at de kan forestå undervisningen et år længere, og sådan at de også ved købstadskolerne kan forestå undervisningen af småbørn. Jeg mener, at når man forlænger uddannelsestiden til $2\frac{1}{2}$ år, skulle det også være sikret, at uddannelsen er så god, at de, som hidtil har været betegnet som forskolelærerinder, er i stand

til at give en fyldig og god undervisning på det specielle område. Det har vist sig, at de hidtil har ydet en god indsats i den danske folkeskole, og at man mange steder har sat stor pris netop på den undervisning og det arbejde, som disse lærerinder har udført.

Angående seminarieundervisningen, altså den 4-årige undervisning og undervisningen på studenterholdene, håber jeg, at den friere form, man agter at lovfæste med hensyn til undervisningen, skulle kunne bringe os bort fra den tendens, der har været til, at fagene svulmede op. Vi, som i en årrække har fulgt kravene til eksamen og undervisning på seminarierne — og det gælder også andre skoler, gymnasier og mellemskoler — har set denne tendens til at drage stadig nye områder ind. Faget blev større og større; som følge deraf voksede eksamenskravene, og det ligger vel noget i dette, at faglærerne og de beskikkede censorer anser deres specielle fag for at være det absolut vigtigste i hele undervisningen, og det er meget naturligt, da det er det, de beskæftiger sig med. Men derved er der fremkommet en ophobning af læsestof og eksamensstof, en overbelastning af elevernes arbejdstid og en skræk for ikke at få det hele med på de forskellige områder. Når man så havde bestrebt sig for at være så godt forberedt som muligt og vidste, at eleverne var vel-funderede indenfor de givne opgaver, kunne der være en tendens til at udfinde nye opgaver, som skulle vise, om eleverne udover det absolut nødvendige havde sat sig ind i stoffet. Den friere undervisningsform og det friere valg af fag og af de forskellige områder indenfor faget skulle give mulighed for, at dette pres ophørte.

Hvad angår den afsluttende eksamen, til-sigter lovforslaget en deling, så at der ikke skal tages eksamen i ånds-fagene, til hvilke man regner geografi og naturhistorie. Jeg synes ikke, der kan være noget i vejen for at afholde eksamen i disse to fag, da det i høj grad her drejer sig om kundskaber, og da de står på grænsen mellem ånds-fagene og de mere manuelle fag. Men faren er den, at de fag, hvori man bibeholder eksamen, vil bevare den hidtidige tendens til at svulme op, så at kravene skærpes, faglærerne presser på, og eleverne fristes til at forsømme de øvrige fag. Det er ikke heldigt, og det er sikkert heller ikke lovforslagets hensigt.